

OBSAH.

I. OSUDOVÝ VÝZNAM BÁSNICKÝCH TYLOVÝCH PRVOTIN 1—9.

II. TYL DO PREMIÉRY »FIDLOVAČKY« 10—32.

Tylovi rodiče a dětství 10—13, studie v Praze 13—15, národní uvědomění a první literární pokusy 15—16, divadlo 16—17, na studiích v Hradci Králové 17—18, návrat do Prahy, styky s divadlem a pobyt u Hilmerovy společnosti 19—22, rodina Magd. Forchheimové 22—23, vojenským furýrem 23, nové styky se Stavovským divadlem 23—26, »Fidlovačka« 26—32.

III. »KDE DOMOV MŮJ?« 33—48.

Rozbor textu 33—36, vliv Goethův a Turinského 17—39, rychlé rozšíření se Škroupovým nápěvem a parafráze 39—41, za Bachovy reakce 41—42, ohlasy v literatuře 43—45, námitky proti písni a její stálá působivost 45—46, význam za světové války 46—48, státní hymnou 48.

IV. TYLOVY DIVADELNÍ PŘEKLADY A PRVNÍ OBDOBÍ JEHO DRAMATICKÉ TVORBY 49—91.

Tylovo češství 49—51, první překlady 52—54, divadelní kritiky a poměr k Štěpánkovi 54—58, úsilí o umělečtější repertoár 58—66, přehled Tylových překladů 66—70, překladatelská jeho metoda a »Paní Marjánka«, 70—72; první Tylova dramata a neuskutečněné plány 72—78, myšlenkový a osobní význam jeho »Čestmíra« 79—80, poměr k Máchovi 81—85, intimní jeho život, manželství s Magdalenou Forchheimovou a láska k Anně Rajské 85—91.

V. TYL REDAKTOR 92—109.

»Jindy a Nyní« 92, »Květy« a vliv redakční práce na rozvoj Tylovy tvorby 93—94, jiné redaktorské plány

a »Vlastimil« 95–96, poměr k nakladatelům 97–98, »Květy« orgánem mladého pokolení a jejich pokrokovost 98–105, Tylův význam jazykový 106–109.

VI. TYLOVY HISTORICKÉ POVÍDKY 110–128.

Význam a počátky naší dějepisné beletrie 110–111, Walter Scott 111–115, seznam Tylových povídek 115–116, jejich rozbor 116–126, vliv 126–128.

VII. TYL ZAKLADATELEM NAŠÍ KRÁSNÉ PROSY ZE SOUČASNÉHO ŽIVOTA 129–156.

Povídkové naše počátky a současnost 129, novely Tylovy 130–131, pokus o vydávání sebraných spisů 131–132, poměr k jeho historické beletrii 132–133, rozbor 133–151, »Poslední Čech« a Havlíček 152–156.

VIII. DRUHÉ OBDOBÍ LITERÁRNÍ ČINNOSTI TYLOVY 157–202.

Účinek Havlíčkovy kritiky českého vlastenectví: Tylův poměr k Havlíčkovi 158–160, lidovýchný časopis »Pražský Posel« 160–163; rok 1848 a Tylova účast v tehdejší politice 163–166, politickým žurnalistou 167–173, tendenční povídky pro lid a vliv Jer. Gottelha 173–182, nové Tylovy divadelní hry z lidového života, pohádkové a historické 183–199, politický význam »Starého Města a Malé Strany« a »Měšťanů a studentů« 199–202.

IX. TYL DIVADELNÍK A JEHO POSLEDNÍ LÉTA 203–218.

Divadlo u Kajetánů 203, Stöger a Hoffmann 204–205, Tyl herec 205–208, jeho zájem o herecké společnosti a představení ochotnická 208–209, dramaturgem českých her za Hoffmanna 209–211, útoky Kolárovy 211–212, kritiky Mikovcovy 213–214, znovu kočovným hercem 214–217, smrt v Plzni 218.

X. POSMRTNÁ TYLOVA PAMÁTKA 219—232.

Vlastenecké působení jeho díla 219—222, osudy Tylovy rodiny 222—225, literární vliv 225—226, překlady do cizích jazyků 226—227, Tyl a vývoj českého herectví 227—228, Tylovy hry v Národním divadle 228—229, hry o Tylovi 229—231, vnější uctění Tylovy památky 231—232.

BIBLIOGRALIE 233—240.

REJSTRÍK 241—248.

